

kondotiero. En mezepoko k renesanco, itala aventurema bandestro de dungataj soldatoj.

* **Konduki** (tr). 1 (iu) Irigi iun kun si al iu loko, direktante lin laŭ sia propra plaĉo: *~i iun al la fenestro, al urbdomo, en la teatron, sur vojo malbona* Z; *~i infanon per la mano; ~i blindulon, vizitantojn; ~i ĉevalon per la brido; ~i aŭtomobilon, maŝinon; en broditaj vestoj ŝi estas ~ata al la reĝo* Z; la soldatoj *~is la areŝtilojn tra la stratoj* Z; mi *~os vin laŭ la vojo de saĝo* Z. Kp DIREKTI 1, GVIDI 1. Vd NAZO. 2 (io) Ebligi al io, iu la iradon al ia loko: *kanalo ~as la akvon en la lagon* B; aleo da arboj *~us al la domo; pordo ~anta el la ĉambro en la ĝardenon; la vojo ~as al la deserto* Z, tra arbaro B; la arbaro *~is al la maro* Z; la metaloj bone *~as lo elektron; tia melio ~as lin en multajn diversajn mediojn*. 3 (iu) Alvenigi per sia propra agado iun aŭ ion al nova stato: *jen kien vi ~is lin per viaj konsiloj! ~i la tandon al pereob* B, aferon al sukceso, sian laboron al feliĉa fino Z. 4 (io) Ebligi al iu alvenon al nova stato: *diboĉado ~as ol malsano; espero k pacienco ~as al potenco* Z; tro da libero *~as al mizero* Z; liuj provoĵ *~is al nenia rezultato* Z; mensogo malproksimen ne *~as* Z. 5 (Iu) Agigi iun aŭ funkciigi ion laŭ sia propra volo, gardante por si la estrecon (= direkti 4): *~i moŝinon, veturilon, lo popotojn, la homojn; la plimulto el la virinoj lasas sin ~i de sia koro; ~i armeon, regimenton, ĥoron, militon* Z, batalon Z, entreprenon, firmon, proceson, la maŝtrajon de la domo Z, interparoladon Z, rezonodon; prudente *~i aferon; mi ne ~as oportan libron por ĉiuj enspezoj k elspezoj* Z; (f) *~i la dancojn* Z (havi la ĉefan voĉon. Vd TONO). (Kp GVIDI 4.) ~isto. Homo, kiu profesie ~as veturilon, lokomotivon, aŭtomobilon ks.; konduktoro. ~ilo. 1 llo por ~i aŭtomobilon, ŝipon ke.; direktilo. 2 llo por ~i bestojn; rimeno, ŝnuro. 3 Korpo aŭ substanco, kiu ebligas al io la trairon tra si: *elektra ~ilo*. Al~i (tr). 1 Alvenigi al iu aŭ al si: *ordonu al viaj servistoj al~i azenojn de Libujo* Z. 2 ~i al io, k ĝin atingi: *la naturo iro de la ideoj al~is lin al lo penso, ke* Z; li sukcesis al~i sian laboron ĝis la fino, al feliĉa fino Z; liuj malfacilaĵoj estas al~ilaj (limigitaj, resu-

mitaj) al ia unu oŭ du mallongaj reguloj Z; la tuta demando ol~iĝos nur al tio, ĉu esp-o estos akceptita senŝanĝe Z. De~i (tr). 1 ~i flanken de io: *de~i iun de la ĝusta vojo* (Kp DEFLANKIGI, DEVOJIGI). 2 Malkonsili, deadnioni: *de~i amikon de malnobla ago* B. En~i (tr). 1 ~i al io k enirigi en ĝin: *la lakeo en~is junan sinjoron en la kobineton*. 2 (f) Enigi ion novan en uzadon; uzi k apliki novaĵon: *apartaj artoj rimedoj en~as grandan ekonomion ĉe la lernado de la vortoj* Z; en~i novan modon, radikon en nia lingvo Z; tiu ĉi sistemo postulas tro grandan pripensadon por povi esti en~ita en la ordinaran interkomunikigon kun malproksimaj popoloj Z. For~i (tr). ~i malproksimen de io: *for~i iun de sia domo; la planko estas tiel uranĝita, ke ĝi for~os la pluvon*. Rim.: Direkti k konduki povas esti indiferece uzataj pri veturiloj k pri gravaj aferoj (entreprenejoj ktp). Sed pri vivuloj ekzistas tia diferenco, ke la kondukanto akompanas, la direktanto ne. Inter direkti aŭ konduki k gvidi, la diferenco estas, ke la direktanto aŭ kondukanto estras, dum la gvidanto nur helpas. Fine gvidi supozas, ke la gvidato ne konas la ĝustan vojon, kiun konas nur la gvidanto.

konduktanco <. Propreco konduki la elektron inverse al la elektra rezistanco. Vd REZISTANCO.

konduktoro Z = kondukisto.

* **Konduti** (ntr). Agi iamaniere en siaj rilatoj kun aliaj homoj: *~i bone, malbone, neriproĉinde, glorie; ~i kolere, afuble, malame kontraŭ iu; li ~is ĉiam ĝentile al mi*. Kp TRAKTI. ~o. Maniero, laŭ kiu oni ~as: *havi bonan ~on; ŝanĝi sian ~on; malbon~a* Z. Kp SINTENO.

koneksa. Interligita; proksime interrilata kun analoga afero: *tio estas ~aj demandoj, kiujn oni ne povas aparte studi*.

konekti (tr) * <. Kunligi aparatojn, maŝinojn aŭ elektrajn pecojn per drata kondukilo: *~i aŭ mal~i kupilon*. Vd KOMUTI, KUPLI, MONTI. ~o. Ago ~i aŭ la rezulto de tiu ago: *aŭtomata ~o*.

konfederi = konfederacii.

Konfederacio. 1 Daŭra asociigo de apartaj ŝtatoj, sendependaj pri ilia interna politiko, k formantaj unu kolektivan